

Srdce, která bijí pro nás

První červnovou sobotu obnovíme před poutní mší svatou zasvěcení farnosti Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Koncem měsíce si pak toto srdce připomeneme v rámci liturgické památky, den po slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježí-

šova. Jak chápat úctu k těmto dvěma srdcím, abychom neskončili u laciného sentimentu? Dovolím si velmi volně přiblížit vysvětlení profesora

Ctirada Pospíšila. Srdce v naší duchovní mluvě je úzce spojeno s konkrétním člověkem a označuje jeho duchovní jádro. Je sídlem rozhodování, citů, vznětů, tužeb i lásky a utváří náš vztah k druhým. Pokud je dobře nasměrováno, stává se také „výsadním sídlem“ Boží Moudrosti v nás. Když

mluvíme o Nejsvětějším Srdci Pána Ježíše, myslíme na jádro, hlubinu jeho bytí, kde se setkává jeho lidství s jeho božstvím. V této hlubině má zdroj Ježíšovo: „Já a Otec jedno jsme“. Možná nejkrásnější symbol Boží lásky k nám

je pramen tryskající krve a vody z proboděného Ježíšova srdce na Golgotě. Každý z nás je zván vstoupit do tohoto pro nás otevřeného Srdce a čerpat z pramene Božích mi-

lostí. Proč ale ještě zmiňovat Srdce Mariino? Protože srdce syna a matky – v řádu přirozeném i nadpřirozeném – jsou spolu neoddělitelně spjata.

„Ježíši tichý, srdce pokorného, přetvoř naše srdce podle Srdce svého!“

+ P. Jiří Korda

Rozloučení patera Jiřího s farností a poděkování

Milí farníci, bratři a sestry v Kristu. Má služba v této farnosti přesně po jedenácti letech končí. Vzhledem k výjimečnosti situace si pro vysvětlení dovoluji být podrobnější.

Můj duchovní život a tedy i mé kněžství pochopitelně procházejí vývojem a proměnou. Kněžskou službu vykonávám třináctý rok. Od počátku rozlišování povolání ke kněžství mě doprovází svatý Vojtěch, stále více si uvědomuji význam jeho pastýřské služby, očima

světa naprosto neúspěšné, a přitom tak Kristovy. Teologicky se hlásím k postojům Josefa Ratzingera (Benedikta XVI.) a kardinála Roberta Saraha. S jejich pojetím víry, služebného kněžství, eucharistickou úctou a jejich pohledem na současný stav církve se plně ztotožňuji a jsem přesvědčen, že cestou z krize, kterou dnešní církve prochází, je vlastní obrácení a úsilí o osobní vztah s Kristem v duchu naprosté důvěry a hledání Jeho vůle. V poslední době do mého života výrazněji vstoupila také spiritualita klanění a smíru, tak jak ji excelentně vystihuje encyklika Pia XI. Miserentissimus Redemptor, a spiritualita v Čechách před sto lety vzniklých kongregací těšitelů a těšitelek Božského Srdce Ježíšova. Za jejich nástupce pak považuji mnohým z vás známé Annu Bohuslavu Tomanovou a loni zesnulého patera Filipa Maria Antonína Stajnera.

Po měsících intenzivních modliteb jsem počátkem tohoto roku rozlišil, že mě Pán Ježíš skutečně volá k prožívání kněžství v duchu spirituality smíru za hříchy své i druhých, spirituality klanění i za ty, co se neklanějí, a za posvěcení kněžstva. Volá mě k tomu, abych nabídl

podobně laděným věřícím náležitou duchovní podporu a místo ke klanění a modlitbě. Současně po mně chce, abych podporoval věřící v postoji, že ne „modernizací“ církve a podbízením se světu, ale věností Kristu a láskou k Církvi může dojít k novému rozkvětu. Jde o cestu tichou, ale radikální, svým způsobem povolání, které s sebou nutně nese i změny navenek. V modlitbě i v mnoha konkrétních

situacích jsem rozpoznával, že toto povolání není slučitelné s velkou a dynamickou městskou farností, která se připravuje na rozsáhlou přestavbu kostela a farních prostor. Proto jsem již na začátku letošního roku požádal představené o přeložení.

Otcové biskupové vyhověli mé žádosti a posílají mě do farnosti ležící přímo na hranicích s královéhradeckou diecézí, která je úzce spjata s osobnostmi, jejichž duchovní život je pro

mne inspirací. Od 1. července se ujmu správy farnosti Zruč nad Sázavou. Více než informace, kam odcházím, je pro vás důležitější, kdo přijde po mně. Mám upřímnou radost z výběru mého nástupce, zkušeného kněze, člověka velkého srdce, bývalého prezidenta Charity, patera Stanislawa Góry, který sem přichází z farnosti Praha-Čakovice. Protože otec Stanislaw po mně převezme i vikariát, farní tým zůstává nadále v plném obsazení – pater Petr, pater Kryštof a sestra Bernarda.

Bratři a sestry, odcházím z lhotecké farnosti s velkým díkem našemu Pánu za to, že jsem mohl prožít více jak čtvrtinu svého dosavadního života právě zde. Z celého srdce děkuji oběma našim kněžím, sestře Bernardě a vám za modlitby, podporu, přátelství. Prosím, odpusťte mi, kde jsem vám ublížil slovy či skutky, nebo naopak nějakým zanedbáním. I já odpouštím tam, kde je tře-

ba. Prosím, přijměte mého nástupce a buďte jemu i jeho skvělým spolupracovníkům nápomocni v jejich nelehké službě.

Žehná a o modlitbu prosí

P. Jiří Korda

Pozvánka na rozloučení

Oficiální rozloučení proběhne o prvním červnovém víkendu. Pater Jiří bude sloužit poutní mši svatou v sobotu 4. června v 17 hodin a obě dopolední mše svaté v neděli 5. června. Po těchto mších svatých se s ním budete moci osobně rozloučit během zahradní slavnosti. Koná se v areálu CMSŠ Studánka od zhruba 11 do 18 hodin. K dispozici bude bohaté občerstvení. Kdo můžete pomoci s organizací, ozvěte se sestře Bernardě. Pater Jiří prosí, abyste ho obdarovali modlitbou za něj a jeho službu.

(red.)

Proč není u nás letos Noc kostelů

Před deseti lety jsem zapojil náš kostel a farnost do Noci kostelů. Byl jsem nadšeným propagátorem této akce, neodradily mě ani pobavené otázky mých přátel z jedné tradičně věřící oblasti, proč ti lidé nechodí do kostela ve dne, proč musí v noci? Dbal jsem na to, aby program v našem kostele byl pokud možno duchovní. Za to, že tomu tak bylo, patří veliké díky i vícero pomocníkům z vašich řad.

Nicméně celkově se akce podle mého názoru zvrtila v jakousi další Noc muzeí, v noc, kdy posvátno a prostor k modlitbě ustoupily na mnoha místech jiným, ač dobře míněným, aktivitám. Přestože se jedná o masovou akci, za-

znamenalí jsme v církvi nějakou dlouhodobější odezvu? Rozumím námitce, která asi napadne mnohé z vás: Není právě proto, že se akce posunula trochu jinam, než bychom chtěli, důležité ji pořádat a pořádat ji tak, aby byla příkladem? Nakonec jsem rozlišil, že Pán Ježíš po mně tento kompromis nechce. Proto jsem letos náš kostel nepřihlásil.

Bude tedy 10. června kostel zavřený? Kdepak! Vždyť jako každý pátek ve školním roce zde bude program až do 21. hodiny – dvě mše svaté, společenství sv. Jana z Boha, tichá adorace a čas k svátosti smíření či k rozhovoru.

P. Jiří Korda

Farní hospodaření v roce 2021

I v loňském roce vykazovala naše farnost vyrovnané hospodaření. Přes koronavirové těžkosti jsme dosáhli velmi dobrého hospodářského výsledku. Zdražení plynu a elektřiny naše výdaje v loňském roce ještě nezasáhlo. Ke zvýšení cen dochází až v průběhu roku letošního. Předpokládáme, že i přes očekávané zvýšení nákladů nebudeme mít ani v letošním roce problémy s financováním provozu farnosti.

Nedělní kostelní sbírky doplňují dary farníků zasílané na bankovní účet. Tvoří již skoro polovinu příjmů na provoz farnosti. Vloni jsme tímto způsobem dostali dary na úhradu provozních nákladů farnosti od 90 dárců. Někteří farníci zasílají dar opakovaně. Již 50 rodin zadalo trvalý příkaz k úhradě a financuje farnost pravidelně měsíčními příspěvky. Několik z Vás zvolilo týdenní příkazy, případně čtvrtletní. Obdobně dostáváme dary určené na výstavbu farního centra. Všem dárcům srdečně děkujeme. Tento váš přístup svědčí o vaší důvěře ke způsobu financování farnosti.

A jak jsme hospodařili vloni?

Výsledek hospodaření:

V roce 2021 jsme vykázali zlepšený hospodářský výsledek 475 600 Kč. Z toho zisk z hospodářské činnosti (pronájem bytu v Braníku a místností kněžím na faře na Lhotce) činil 64 400 Kč.

Příjmy účtované do výnosů pro farnost:

Nedělní sbírky na běžnou činnost 804 584 Kč.
Dary na provozní potřeby farnosti 749 274 Kč.

Ostatní výnosy (účelové dary) 56 522 Kč.
Úroky na bank. účtech snížené o daň 1 419 Kč.
Příspěvky rodičů na chaloupky 216 500 Kč.
Zdaňované příjmy (nájem, služby k nájmu) 95 904 Kč.

Výdaje farnosti:

Provozní (režijní) výdaje 660 460 Kč.
Výdaje na akce pro děti včetně chaloupky 230 766 Kč.
Výdaje na akce pro dospělé 58 910 Kč.
Náklady ke zdaňovaným příjmům 31 497 Kč.
Odvody svépomocný a mzdový fond AP 394 267 Kč.
Dary humanitární a na osvětovou činnost 72 721 Kč.

Vybrané údaje z položky režijní výdaje:

Voda, plyn, elektřina 157 400 Kč.
Opravy a udržování 54 300 Kč.
Tiskoviny včetně Věstníku a dopisu sousedům 79 600 Kč.
Pojištění, ostraha kostel 74 100 Kč.
Hostie, svíčky, květiny, mešní víno 41 400 Kč.

Mimořádné výdaje:

Byt v Braníku, který farnost vlastní, jsme v roce 2021 zrekonstruovali. Náklady na rekonstrukci činily 1 379 000 Kč. Rozhodli jsme o financování rekonstrukce z provozních prostředků farnosti. Návrh na sjednání úvěru na rekonstrukci byl vzhledem k nevýhodným podmínkám ekonomikou radou farnosti zamítnut. Byt jsme začali pronajímat za tržní nájemné 20 000 Kč měsíčně. Nájemníci samostatně hradí též náklady za služby a energie.

Farnosti budou i nadále vznikat náklady spojené s vlastnictvím bytu. Kromě odpisu technického zhodnocení se jedná o výdaje za daň z nemovitosti, příspěvky na budoucí opravy společných prostor a náklady na správu SVJ. Tržby z bytu podléhají povinnému příspěvku do Fondu sv. Vojtěcha. Fond je zřízen arcibiskupstvím na úhradu mezd duchovních.

Zisk z pronájmu bytu bude používán na výdaje spojené s výstavbou Komunitního centra.

Kromě výše uvedených položek evidujeme částky účtované prostřednictvím farních fondů, které nemají vliv na výsledek hospodaření.

Průběžné položky

(sbírky a dary v plné výši přeposlané Arcibiskupství pražskému a dalším organizacím)

Sbírky vyhlášené arcibiskupstvím	220 238 Kč
Dary pro České biblické dílo	2 740 Kč.
Dar pro děti ulice Konga – SADBA, Salesiáni	15 222 Kč.

Fondy na pořízení investice – Centrum

(Kominice):

Účelový dar od Arcibiskupství na fundraising stavby	1 000 000 Kč.
Dary zaslané na farní účty České spořitelny	740 833 Kč.
Dary z veřejné sbírky (transparentní účet Fio)	1 285 598 Kč.
Úroky z bank. účtu ČS – daň z úroků	11 562 Kč.
Příjmy celkem	3 038 043 Kč.

Čerpání fondů:

Vedlejší náklady stavby	779 100 Kč.
Finanční prostředky na stavbu uložené na účelovém běžném účtu farnosti a na transparentním účtu Fio banky činily k 31. 2. 2021 celkem	9 779 000 Kč.

Tento článek si klade za cíl předložit farníkům základní strukturovaný přehled o hospodaření farnosti.

Marie Kervitcerová, účetní farnosti

Děkuji paní Marii Kervitcerové za nezištnou a obětavou práci farní účetní a milou spolupráci. Jsem rád, že bude pokračovat i s otcem Stanislawem.

P. Jiří Korda

KRÁTCE

- V uplynulém období byli v našem kostele **pokřtěni** Berenika Veronika Č., Eduard Václav K., Filip Pavel L., Karel V.
- **Rozloučili jsme se** s Františkem Turnou, Růženou Čatlošovou, Ing. Karlem Klinerem, Vilemou Šemberovou a v Modřanech s PhMr. Evou Vítkovou (farníci ji znají z nemocniční kaple a odjinud).
- **Diamantovou svatbu** (60 let společného života) oslavili manželé Zdeněk a Ludmila K.

- **Svatbu** měli Tomáš a Daniela Martinkovi.
- Na podporu křesťanů ve Svaté zemi jsme při tzv. **Velkopáteční sbírce** vybrali 9 619 Kč.
- Za dobroty odepřené během postní doby jste dali minulou neděli 10 623 Kč, poslali jsme je opět Salesiánské asociaci Dona Bosca (**SADBA**) na podporu dětí ulice v Kongu.
- V dubnu 2022 se na všech účtech na stavbu Centra Lhotka vybralo 396 927 Kč. Děkujeme.

Tým Ukrajina aktuálně

Počátkem minulého měsíce došlo definitivně k dohodě mezi MČ Praha 12 a Arcidiecézní Charitou Praha o předání Nouzového bydlení pro ukrajinské ženy s dětmi (budova staré radnice v Pískové ulici) do péče Charity. Proto jsem dohodl s oběma stranami, že pomoc farnosti, včetně využití informací z dotazníku, v kterém členové Týmu upřesnili své možnosti konkrétní pomoci, už budeme řešit s novým vedením. Někteří z vás navrhli, abychom pozvali obyvatelky domu a jejich děti do naší

farnosti a uspořádali pro ně jednoduchý program. Toto považuji za velmi důležité, ale vzhledem k výměně faráře už budu koordinovat s mým nástupcem. Ve chvíli, kdy vzniká toto číslo, ještě nemohu říct, kdy se setkání uskuteční. Co ale mohu říct s určitostí, i když je hodně ochotných pomocníků, nikdo z nich neumí aktivně ukrajinsky. Proto pokud o někom víte, zkuste ho přesvědčit, aby nám byl nápomocen.

S díkem

P. Jiří Korda

Letošní příprava na chaloupky

Kdo chce dávat, musí i dostávat. A v duchovní oblasti to platí dvojnásob.

Abychom pomohli vedoucím chaloupek a starším kamarádům, kteří se starají o naše děti na letních chaloupkách, dostali jsme s Petrem Křížkem od P. Jiřího a farní rady úkol pomoci jim s přípravou na tuto každoroční službu. Přáli bychom si, aby chaloupky vytvářely prostor pro setkání mladých věřících lidí, kteří si chtějí vzájemně předat zkušenosti a radosti z křesťanského vnímání života.

Obrátili jsme se na salesiány, kteří s tím mají velkou zkušenost a zázemí a z jejichž spirituality chaloupky vychází. Bohužel jsou tak vytížení, že nám nebyli schopni do prázdnin nabídnout již žádné termíny přípravných akcí. Přislíbili nám ale možnost zapojení našich mladých do dvouletých animátorských kurzů, které jsou určeny právě pro takovou přípravu. Jejich běh začíná po prázdninách. Podobné kurzy jsou zajišťovány i v rámci diecéze, ale ty jsou

zaměřeny hlavně na vedení pravidelných společenství.

Abychom stihli něco ještě před letošním létem, obrátili jsme se ještě na sestry salesiánky, na které nám sehnala kontakt Boženka Šárková. S velkou vděčností jsme přijali pomoc od dvou sester, nejmladší salesiánky naší provincie Jany Markové a Marušky Vavříkové, která pochází z naší farnosti. Jana Marková to komentovala: „Když jsou dvě spolusestry z vaší farnosti, to by bylo, abychom něco nevymyslely“.

Slíbily nám dvě až tři setkání, z nichž jedno již proběhlo. Ažyl pro ně nám poskytl školka Studánka. P. Jiří přišel na toto první setkání a všem nám požehnal. Doufáme, že se setkání zúčastní co nejvíce mladých.

Velké poděkování patří Petru Křížkovi, který vše organizačně zajistil. A děkujeme hlavně všem mladým kamarádům, kteří každoročně věnují našim dětem svůj čas.

Jiří Šárka

Průvodce křížovou cestou je opět k dispozici!

Vstupuje-li náhodný kolemjdoucí poprvé do lhoteckého kostela, pravděpodobně se jeho vstup odehraje takto: vezme za kliku, otevře těžké dřevěné dveře, projde jimi, udělá čtyři až pět kroků a zůstanete překvapeně stát. Uff, tak toto nečekal... S překvapením hledí na čtrnáct plastik visících po obou stěnách kostelní lodi – lhoteckou křížovou cestu.

Dlouhá léta měli lhotečtí farníci, ale i náhodní návštěvníci lhoteckého kostela možnost zakoupit si v kostele malého, ale velmi inspirujícího průvodce tímto jedinečným uměleckým

a duchovním dílem. Útlá knížečka se světlemodrou obálkou „Utrpení Ježíšovo – úděl člověka“ vznikla v polovině 90. let minulého století a nabízela na 60 stránkách kapesního formátu stručný popis každého zastavení společně s jeho fotografií, minimalistický komentář tehdejšího lhoteckého faráře P. Vladimíra Rudolfa, biblický citát odkazující k zastavení, krátkou meditaci a modlitbu. Autorem knížky byla skupinka mladých kněží, kteří se rozhodli po osobní návštěvě lhotecké křížové cesty takového malého průvodce vydat. Ten nakonec vyšel nejen v češtině, ale i v němčině, polštině, a dokonce i maďarštině.

Bohužel byl tento průvodce velmi brzy vyprodán, a lhotecká farnost tak neměla dlouhá léta co ke křížové cestě nabídnout. Až loni na jaře padlo roz-

hodnutí publikaci nově vydat, tu či onde jazykově upravit a opatřit novou obálkou a předmluvou P. Jiřího. Vydání se za dobrovolnického přispění několi-

ka lhoteckých farníků chopilo nakladatelství Triton lhoteckého farníka Stanislava Juhaňáka. A tak ještě před Velikonocemi bylo do lhoteckého kostela dodáno 3 500 nových výtisků této pozoruhodné knížečky. Průvodce je nyní v kostele k dispozici za minimální prodejní cenu 100 Kč/ks. Bude-li zájemce však ochoten za knížku zaplatit více, bude farnost velmi vděčná, neboť zisk z jejího prodeje bude směřován na výstavbu farního

domu a rozšíření lhoteckého kostela. Publikace tak bude nejen vhodným dárkem ze lhoteckého kostela, ale neměla by chybět v žádné knihovničce lhoteckých farníků. Jsem přesvědčen, že s její pomocí se mnohým z nás nově otevře hloubka propojení Ježíšova výkupitelského díla s našimi životy.

Petr Křížek

První svaté přijímání

Tradičně na neděli ve velikonočním oktávu, také nazývanou neděle Božího milosrdenství (letos připadla na 24. dubna 2022), přistoupily děti v kostele Panny Marie Královny míru na Lhotce k prvnímu svatému přijímání. Letos jich bylo jedenáct. Mši svatou sloužil P. Jiří Korda, fotil Člověk a víra / Jakub Šerých.

Ivana Bernardová – Jak vést děti k víře (6. část)

S laskavým svolením autorky přetiskujeme z farních listů hostivařské farnosti. PhDr. Ivana Bernardová je psycholožkou Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny v Praze (<https://www.kppp.cz>).

Děti a svátosti

V mladším školním věku se děti většinou již připravují k prvnímu svatému přijetí a poprvé přistupují ke svátosti smíření. Příprava je většinou záležitostí kněze

nebo katechetky, ale rodiče zde mají nemalý úkol. Ideální by bylo, kdyby chodili na přípravu spolu se svými dětmi, aby slyšeli, co se děti učí, a mohli doma téma opakovat a rozvádět.

Již v minulém dílu jsem se zmiňovala o výchově svědomí. Nyní se toto téma stává důležitou částí přípravy ke svátosti smíření (zpovědi). Rodiče by se měli zajímat nejen o to, co jejich dítě udělalo dobrého nebo zlého, ale i o to, co při tom prožívalo, jak se na to dívá zpětně, jak samo svůj čin hodnotí. Dokáže upřímně litovat, že jeho čin byl špatný? Chtělo by jej napravit? Chce si „dát předsevzetí“, že se příště bude snažit toto neopakovat? A dokážeme to my rodiče? Není

šťastné ptát se dítěte, co udělalo špatně, ale co mohlo (a mělo) být jinak. Nezapomínejme na to dobré, o co se děti snaží a co pěkného zažily. Rozvíjet dobré vlastnosti v dítěti je mnohdy důležitější než „nemít hřích“.

V některých rodinách je zvykem, že v den, kdy jdou ke svátosti smíření, se všichni navzájem omluví a poprosí za odpuštění. Ideální by bylo, kdyby si rodina zavedla zvyk, že ke svátosti smíření chodí pravidelně, např. měsíčně. V naší farnosti je snaha tento zvyk zavést na první pátky v měsíci a spojit zpověď s oslavou. Aby se děti i dospělí

mohli neformálně setkávat, máme také komunitní večeri. To vše, co zde píš, je ideál, k němuž je dobré směřovat, ale který se zas tak často nevyskytuje. Chápu, že někde nejsou podmínky, vůle u obou rodičů nebo jiné okolnosti, pro které

nejde ideál naplňovat. Prosím, přijměte to jako pozvání na cestu.

Ilustrační foto: první sv. přijímání na Lhotce v dubnu 2022.

Foto: Člověk a víra / Jakub Šerých

Andělčino přání

Byli jsme spolu na den přesně 47 let. Takové zvláštní číslo. Nedělitelné, jako náš společný život. Dalo by se o něm vyprávět celé romány, ale napadlo mne jedno Andělčino přání, které nás provázelo celým společným životem.

Andělka vyrostla v Blansku v katolické rodině. Pak díky situaci na začátku roku 1968 se dostala na svoji vytouženou medicínu. Jen s těmi muži. Jedno zklamání velmi, velmi hluboké. Pak další také nepříjemné. Během cest se modlila v Bratislavě v kostele Františkánů: „Pane, jak já toho svého poznám?“ Najednou jí to bylo jasné – Přinese kytičku a podá mi ji.

Byl začátek března. Vrátil jsem se ze Severodoněcka a začal oživovat nový počítač, který jsme odtud dovezli do brněnské úrazovky. Andělka byla snad jediná, kterou počítač zajímal. Vysvětlil jsem jí, k čemu by měl na oddělení sloužit, jak to chceme udělat. Ještě jsme se pak potkali jednou. Pak byl svátek MDŽ a já jí přinesl kytičku sněženek. Když jsem jí ji podával, úplně ztuhla. Reakci jsem nechápal. Pak byla několik dní zase ve škole. Tak jsme spolu mluvili až na Velký pátek, který byl u nás dlouho pracovním dnem.

Loučila se s dotazem, jak se dnes rozloučíme? Já odpověděl pod vlivem svého pobytu v Rusku: Voistinu Voskrese! Teď bylo téma víry otevřené a museli jsme si to vyjasnit.

Do jejího okruhu vysokoškolských studentů u fary sv. Tomáše v Brně jsem nepatřil. Byl jsem český bratr. Kamarádky Andělce radily, ať si najde někoho jiného, že ti evangelíci jsou hrozní. Se mnou to bylo také složitější, protože jsem s ní rád chodil do katolického kostela, což by evangelík neměl. Co nás rozdělovalo, byla úcta k P. Marii. Pro Andělku základní potřeba, mě to moc neoslovovalo.

Nakonec jsme se jeli poradit za jejím zpovědníkem otcem Karlem Cikrlem do Rouchovan, kam byl poslán jako do vyhnanství. Pamatuji si, jak jsem se s ním procházel po krásné farní zahradě. Po

půl hodině jsme se k Andělce vrátili. Běžte spolu, máte moje požehnání, byla slova otce Karla.

MUDr. Anděla Šárková
*25. 12. 1949 Šumperk, † 4. 3. 2022 Praha

***Díky, že mi bylo přáno
projít širý svět. Znavena si odpočinu
na obláčcích na výšinách.***

*Z posledního rozhovoru
s Andělkou.*

Vztah k P. Marii nás rozdělával až do naší cesty do Jugoslávie v roce 1984. Andělka studovala navíc zpěv u operního pěvce Richarda Nováka. Těsně před odjezdem najednou telefonát od Nováků. Ať se Andělka zastaví pro meruňky. Meruňky to samozřejmě nebyly,

ka jí řekla: Marie sama ukáže. Místo zjevení bylo v té době tak prosté, jednoduché. Pěšinky jako by se stékaly do jednoho středu. Pro mne to bylo setkání s něčím nádherným, nepostižitelným.

Andělčina přání se začala naplňovat.

Medžugorje v r. 1984 bylo ještě bez davů poutníků

ale informace, že je nové místo zjevení P. Marie v Medžugorje, kde ještě na jaře 1984 P. Marie promlouvala k vizionářům. Zda bychom se tam mohli zastavit.

Na začátku pobytu jsme museli počkat, až se zbavíme očka STB. Po pár dnech, když viděl, že se nepokoušíme o emigraci, znechucen odjel. Pak hurá do Medžugorje. Tehdy ještě bez davů poutníků. Cestu na místo zjevení nám ukazovala místní stařenka. Když se jí Andělka ptala, jak hledat cestu dál, že máme s sebou dva malé kluky, stařen-

Moje přestoupení ke katolické víře v Žebětínském kostele bylo jako druhá svatba. Společně jsme pak putovali na místa spojená s P. Marií. Ještě v roce 2019 jsme byli v Lurdech a Fatimě. Vloni aspoň v Loretě v Hájku u Prahy. Letos v únoru aspoň na mini pouti k P. Marii Sněžné.

Naplnění prosby k Pánu není jednoduchý automat. Bývá to složitá cesta životem. Díky, že nám bylo dáno společných 47 let. Ne každý takový dar dostane.

text i foto **Milan Šárek**

Den dětí a stužkování

Milí rodiče, zveme vás **v pátek 3. 6. od 15.30 hodin** k setkání na zahradě MŠ ke dni dětí.

Čeká nás soutěžení, vyrábění, legrace a zábava.

A v 16.00 také „Roztančená školka“. Těšíme se na setkání!

S předškoláky se rozloučíme **v pátek 24. 6.** Jako již tradičně začneme **od 16.00 děkovnou mší svatou** za tento školní rok, která se uskuteční na zahradě MŠ. Zveme všechny rodiče i děti ze Studánky. Součástí programu bude „stužkování“ našich předškoláků, kteří odcházejí do základní školy. Těšíme se na vás.

Magda Vlčková

Na závěr roku rodiny se sejdem na Tetíně

Na závěr Roku rodiny Amoris Laetitia 26. 6. 2022 se připojíme ke všem rodinám, které se na přání papeže Františka setkají v místních církvích. X. světové setkání rodin Pražské arcidiecéze bude hostit Tetín.

Pro ty, kdo rádi jezdí vlakem a putují, připravujeme společné pěší putování rodin ze Srbska na Tetín za sv. Ludmilou. Kapacita je omezená, nenechte si ujít lákavou nabídku. Přihlašování a podrobnosti k cestě najdete na webu <https://apha.cz/akce/spolecne-pesi-putovani-rodin-ze-srbska-na-tetin>.

Poutní bohoslužbu v 11.15 v kostele sv. Ludmily bude celebrovat biskup Zdenek Wasserbauer.

Při mši svaté si budeme moci zazpívat společně se Ztracenou kapelou, která zpívala papeži Janu Pavlovi II. i Benediktu XVI. při setkání s rodinami u Jezulátka. Papež František sice s námi nebude, ale budeme s ním propojeni duchovně.

Počítejte s obědem formou pikniku (s vlastních zásob).

Jako zázemí bude rodinám k dispozici Komunitní centrum sv. Ludmily, kde začne od 14.00 **divadelní představení**

Špílmachr – Jenovéfa pro děti od 6 let a jejich rodiče v *Komunitním centru sv. Ludmily*. Jedná se o tradiční českou dramatickou kuchyni plnou loutek, ovoce a zeleniny – bohatou na smích, slzy a vi-

tamíny! Co uvaří maminka, když jedno dítě má radši mrkvičku, druhé křupavé zelí a třetí zase sladké jablíčko? Přece šťavnatý český loutkářský příběh nešťastné hraběnky Jenovéfy a jejího manžela Sylkfrída. Tak přijďte ochutnat!

Připravujeme i další doprovodný program pro děti i rodiče a těšíme se na setkání.

Za Pastorační středisko – Centrum pro rodinu
Jana Šilhavá

Odhalena pamětní deska prof. Lokajíčkovi

Ve VFN v pavilonu A8 byla odhalena pamětní deska našemu farníku prof. Miloši V. Lokajíčkovi, o kterém jsme psali u příležitosti jeho úmrtí ve Věstníku 06/2019. Pamětní deska je umístěna v podlaží -1 radiodiagnostické kliniky.

Uvádíme text umístěný vedle desky (kráceno): Miloš V. Lokajíček byl teoretický fyzik, který se celý život paralelně věnoval také radiologické fyzice, radiobiologii a radioterapii. Prakticky jako první v celé východní Evropě začal uvádět do praxe nové přesné ozařovací techniky v léčbě nádorových onemocnění. Řadu průkopnických objevů učinil i při studiu problematiky biologického účinku záření na buňku a tkáň. Vychoval celou generaci radiologických fyziků a radiobiologů.

Po druhé světové válce vystudoval teoretickou fyziku na Přírodovědecké fakultě UK v Praze. Titul RNDr. ve fyzice získal v roce 1950. Nastoupil aspiranturu v Ústavu teoretické fyziky Přírodovědecké fakulty UK u prof. Votruby, s nímž potom úzce spolupracoval. V roce 1952 společně jako první navrhli postup systematizace nově objevovaných elementárních částic. Jak se později ukázalo, tyto výsledky přesně zapadaly do nového směru, za který M. Gell-Mann v roce 1969 získal Nobelovu cenu.

Jeho slibná vědecká kariéra ve Fyzikálním ústavu AV ČR byla v roce 1954 přerušena komunistickým režimem, kdy byl uvězněn za aktivní účast v křesťanských společenstvích. Roku

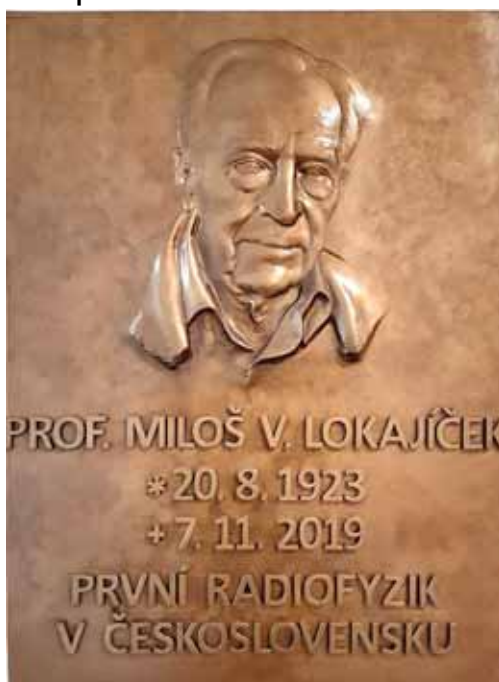
1969 mu bylo umožněno vrátit se zpět do Fyzikálního ústavu AV ČR. Od roku 1975 přednášel na Matematicko-fyzikální fakultě UK o radiobiologickém mechanismu a jeho aplikacích. Hodnost doktora věd mu bylo dovoleno získat až v roce 1988, ne však v oblasti věd fyzikálních, ale biologických. Teprve v roce 1992 byl plně rehabilitován. Spolupracoval s evropskou laboratoří CERN, kde se podílel na experimentech zkoumajících strukturu a vlastnosti částic.

Přednášel na Gustav-Siewerth Akademii ve Weidheimu-Bierbronnenu. Tam byl jmenován řádným profesorem filosofie

a filosofie přírodních věd. Byl příkladem interdisciplinárního vědce a odborníka, který se dokázal orientovat v různých oborech a dále je rozvíjet. Pracoval i na vyjasňování vztahu mezi vědou a vírou, aby mohlo dojít k hlubšímu a pravdivému lidskému poznání. Svou činnost pokládal za službu společnosti a pravdě.

Aktivně se věnoval své práci a společenským aktivitám až do své smrti v 96 letech.

Doporučujeme k poslechu také nahrávku Paměti národa s M. Lokajíčkem <https://www.pametnaroda.cz/cs/lokajicek-milos-1923> .
(red.)

Carlo Carretto: Dopisy z pouště

Volání Boží je záležitost velmi diskrétní, tím spíš, že tento hlas je pro nás často téměř neslyšitelný a vyžaduje naprosté ticho v nitru, má-li být zaslechnut. A přece není pro člověka nic důležitějšího a nic naléhavějšího. Během svého života jsem byl takto zavolán třikrát. Poslední, nejzávažnější volání ve svém životě jsem zaslechl až ve 44 letech. Musel jsem říci své ano, aniž jsem čemukoliv rozuměl: „Všeho zanechej a pojď se mnou na poušť. Nepotřebuji už tvou činnost, chci tvou modlitbu a tvou lásku.“ Tak jsem odjel do Afriky a odešel na poušť.

Tak začíná Carrettova kniha, obsahující jeho myšlenky a témata, kterými se zabýval.

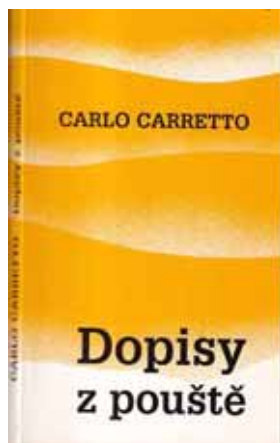
- Nabyt jsem jistoty, že modlitba není ztráta času a že neexistuje účinnější prostředek, jímž by se dalo pomoci těm, jež milujeme.

- Stále mi přicházelo: Budete souzeni podle lásky.

- Lásku sjednocuje vše rozdělené. Avšak lásku musíme očisťovat od smyslovosti, od osobních zálib, zkrátka učinit ji nezištnou.

- Přišel jsem na poušť, abych se naučil modlit. Sahara mi tento dar dala. Modlitba je výsledek našich vztahů k Bohu. Jsme takoví, jaká je naše modlitba. Síla naší naděje je úměrná síle naší modlitby. Vřelost naší lásky se rovná vřelosti naší modlitby.

- Je tedy nutné, abychom všichni odešli na poušť? Když se říká, že by ji duše měla prožít, znamená to, že poušť musí být přítomna ve tvém životě, nesmíš tím hned rozumět, že je třeba odjet na Saharu, na Judskou poušť nebo třeba na poušť do Egypta. Většina lidí si nemůže dovolit takový přepych, že by se doopravdy vzdálila z lidské společnosti. Takový život většinou ani není pro ně.

- Musíš si vytvořit kus pouště ve svém dosavadním životě. Vzdálit se na čas od lidí, vyhledat samotu a v tichu a modlitbě uzdravit nemoci své duše.

Opustit všechno a všechny a zůstat sám s Pánem Bohem.

- Poušť však není naše konečná stanice. Je to jen přechodná zastávka, protože naším povoláním je kontemplace na ulicích. Po přestávce na poušti se proto musíme dát znovu na cestu.

- Musíš se vrátit mezi lidi, s nimi splynout, žít svůj vztah s Bohem v hluku jejich měst a míst...

- Církev připomíná, jak si představuje apoštolát. Volá po tom, aby se láska skutečně žila, a zve křesťany, aby pevně zakotveni v kontemplaci – vydávali svědectví Kristovo uprostřed dnešního světa.

Carlo Carretto se narodil v italské Alessandrii 2. dubna 1910 a zemřel 4. října 1988 ve Spellu. Byl katolickým spisovatelem, poustevníkem a členem Malých bratří Ježíšových. V českém jazyce mu vyšly knihy: *Dopisy z pouště* (1994), *Blahoslavená*, která uvěřila (1988), *Poušť uprostřed města* (1996) a *Hledal jsem a našel jsem* (2003).

Eva Marie Úředníčková

Uklidíme si sami

O pečovatelskou službu pro svoje rodiče Petra a Karlu nás požádala paní Radka. Manželé žijí v panelovém domě na Lhotce. Oba pracovali celý život v nemocnici jako lékaři. Velmi dbají na zdravý životní styl, každé ráno začínají jednoduchými protahovacími cviky, denně chodí na dlouhé procházky, sami si nakupují, připravují jídlo a starají se o domácnost. Možná i díky tomu se dožili požehnaného věku 94 a 96 let ve velmi dobrém zdravotním stavu.

Péče o domácnost však paní Karlu přeci jen začíná unavovat. Děti i vnoučata staroušky pravidelně navštěvují. Paní Radka si ovšem myslí, že by maminka potřebovala pravidelnou pomoc, a proto se obrátila na nás.

Sociální pracovníci Jenda s Petrou přišli do bytu manželů udělat vstupní návštěvu a domluvit podmínky služby. Paní Karla s dcerou Radkou je mile vítaly a nabízely občerstvení, kávu a koláč. Pan Petr zdvořile pozdravil a schoval se za noviny. Kolegové se začali vyptávat, jakou pomoc by od nás manželé potřebovali. Reakce byla poměrně rozpačitá. Paní Karla zjevně nevěděla, o jaké službě by mohla požádat.

Jenda nabízel, že by naši pracovníci mohli chodit na nákupy. Začal vysvětlovat, jak služba probíhá, když zpoza novin vykoukl pan Petr: „Nákup nepotřebujeme. Proč? Každý den jdeme na procházku a cestou domů nakoupíme, co potřebujeme. Proč za to platit?“

Petra přispěla svojí troškou do mlýna a nabízela pomoc s úklidem. Paní Karla začala přikyvovat, když se za novinami zase ozvalo: „Máme tady snad bordel? Nebo to tu smrdí? Uklidíme si sami, děkujeme.“

Radka se snažila maminku podpořit a navrhovala, že bychom mohli třeba pro začátek dovážet obědy. Noviny opět zašustily: „Obědy? Z jídelny? Zbláznila jsi se? Vždyť víš, jak dbáme na čerstvé a zdravé pokrmy. Ještě by nám bylo špatně! Já ty blafy tedy jíst nebudu. Nic nepotřebujeme, postaráme se o sebe sami.“

Kolegové už se chtěli zvednout a odejít s nepořízenou, když se paní Karla rozplakala: „Tobě se to řekne. Já jsem unavená. Ráno musím cvičit. Ty si pak sedneš ke kávě a novinám, ale já dělám snídani, pak uklízím, vařím oběd a myji nádobí. Po obědě bych se natáhla, ale musím jít na procházku. S nákupem mi pomůžeš, ale pak si sedneš k počítači a já dělám večeři. Taky peru, žehlím a vůbec všechno...“ Pan Petr chvíli lapał po dechu. „Tak si dělej, co chceš!“ Odhodil noviny a prchnul z místnosti do své pracovny k počítači.

Paní Karla jen mávla rukou: „Však on si zvykne.“ Potom s kolegy domluvili pravidelné návštěvy a následující týden služba začala.

Paní Karla jen mávla rukou: „Však on si zvykne.“ Potom s kolegy domluvili pravidelné návštěvy a následující týden služba začala.

Pokojný červen vám přeje

Eva Černá

Ilustrační obrázek: VistaCreate,
<https://create.vista.com>

KALENDÁŘ – ČERVEN 2022

STŘEDA 1. 6.	Památka sv. Justina, mučedníka
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30–17.15	Výuky náboženství
17.30	Ministrantská schůzka – začátečníci

ČTVRTEK 2. 6.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Katechismus katolické církve
19.00	Společenství Zacheus

PÁTEK 3. 6.	Památka sv. Karla Lwagy a druhů, mučedníků. První pátek v měsíci
15.00	Mše svatá
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 4. 6.	TITUL. SLAVNOST PANNY MARIE KRÁLOVNY MÍRU První sobota v měsíci
16.00	Mariánské večeřadlo
16.55	Obnovení zasvěcení farnosti Neposkvrněnému Srdci Panny Marie
17.00	Poutní mše svatá s posvěcením restaurovaného Bendova modelu pro sochu Panny Marie do našeho kostela z roku 1936, celebruje pater Jiří Korda
18.00	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsvětější svátosti

NEDĚLE 5. 6.	SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO LOUČENÍ S PATEREM JIŘÍM KORDOU
8.00	Mše svatá – slouží pater Jiří
10.00	Mše svatá, zpívá chrámový sbor – slouží pater Jiří
11.00–18. 00 zahrada CMŠ Studánka	Zahradní slavnost – loučení s paterem Jiřím Kordou
14.15	Smírná adorace
17.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 6. 6.	Památka Panny Marie, Matky církve
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství mužů a otců

ÚTERÝ 7. 6.	
9.15–11. 00	Setkání maminek s dětmi
9.15	Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
15.00 – Thom. nem.	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru – závěrečné setkání

STŘEDA 8. 6.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30–17.15	Výuky náboženství
17.30	Ministrantská schůzka - pokročilí
18.45	Společenství mladší mládeže

ČTVRTEK 9. 6. Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Biblické setkání

PÁTEK 10. 6.	
15.00	Mše svatá
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 11. 6. Památka sv. Barnabáše, apoštola	
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 12. 6. SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
14.15	Smírná adorace
15.30	Společenství starší mládeže
17.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 13. 6. Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve	
8.00	Mše svatá
18.30	Alfa Plus

ÚTERÝ 14. 6.	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00 – Thom. nem.	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá

STŘEDA 15. 6. Sv. Víta, mučedníka	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.30–17.15	Výuky náboženství – poslední setkání
17.30	Ministrantská schůzka – poslední setkání

ČTVRTEK 16. 6. SLAVNOST TĚLA A KRVĚ PÁNĚ	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
18.30	Mše svatá
19.15	Katechismus katolické církve
19.15	Společenství Zacheus

PÁTEK 17. 6.	
15.00	Mše svatá
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 18. 6. Pěší pouť otců s dětmi	
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 19. 6. 12. NEDĚLE V MEZIDOBÍ, pěší pouť otců s dětmi	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
14.15	Smírná adorace
15.30	Společenství starší mládeže
17.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 20. 6	
8.00	Mše svatá
20.00	Společenství mužů a otců

ÚTERÝ 21. 6. Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00 – Thom. nem.	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá

STŘEDA 22. 6. Sv. Jana Fishera, biskupa, a Tomáše Mora, mučedníků	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
18.45	Společenství mladší mládeže

ČTVRTEK 23. 6. SLAVNOST NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
18.30	Mše svatá
19.15	Biblické setkání
20.00	Modlitby Taizé
PÁTEK 24. 6. SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	
15.00	Mše svatá
17.00	Společenství sv. Jana z Boha
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 25. 6. Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie	
17.00	Mše svatá
NEDELE 26. 6. 13. NEDELE V MEZIDOBÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
14.15	Smírná adorace
15.30	Společenství starší mládeže
17.00	Mše svatá
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 27. 6. Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve	
8.00	Mše svatá
18.30	Alfa Plus
ÚTERÝ 28. 6. Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka	
9.15–11.00	Setkání maminek s dětmi
15.00 – Thom. nem.	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.30	Mše svatá
STŘEDA 29. 6. SLAVNOST SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
18.30	Mše svatá
ČTVRTEK 30. 6.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
19.00	Katechismus katolické církve

*Upozornění: od 1. července do 31. srpna bude prázdninový provoz;
o prázdninách sledujte farní stránky www.lhoteckafarnost.cz*

Všechny aktivity a společenství jsou otevřené.

Změna programu vyhrazena.

*V našem kostele jsou trvale k dispozici nízkolepkové hostie,
stačí o ně přede mší svatou požádat v sakristii.*

PLÁNUJEME

- 4. 6. a 5. 6. – Poutní slavnost, Letnice a Zahradní slavnost
 - 18. 6.–19. 6. – Pěší pout' otců s dětmi
 - 31. 7.–13. 8. – Letní chaloupky
 - 10. 9. – Lhotecký běh
-

Aspoň máme co nabídnout Pánu

Otec Dolindo se s horlivostí věnoval zpovídání. Z mnoha svědectví se mi vtisklo do paměti vyprávění jedné řeholnice. Při zpovědi hlavně žalovala mému strýci na matku představenou, jaké od ní musí snášet křivdy a ponižování. Strýček jí udělil rozhřešení, potom vstal a ze šuplíku vyňal pár drobných. Dal je řeholnici do ruky a řekl jí: „Kupte za ně své nadřizené kousek kvalitního sýra.“ Řeholnice jen nechápavě vyhrkla: „Jakže, prosím?“ A on na to: „Musíš se jí přece nějak odvděčit, protože ti dala příležitost, abys měla co nabídnout Pánu.“

Odpuštění pro otce Dolinda nikdy nebylo jen prázdnou frází ani jen vyhověním křesťanské nauce. On své nepřátele skutečně miloval. Byl přesvědčen, že díky jejich zlým činům, které musí snášet, má aspoň co nabídnout Bohu – za svou spásu a za záchranu duší.

*Grazia Ruotolo, Luciano Regolo: Ježíši, postarej se ty!
P. Dolindo Ruotolo ve vzpomínkách své neteře.
Doron 2021.*

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru, Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka, web: <https://lhoteckafarnost.cz>.

Kontakty: lhotecka.farnost@seznam.cz;

farář P. Jiří Korda, e-mail: jmkorda@seznam.cz, telefon: 725 797 561.

Centrum Lhotka: <https://centrumlhotka.cz>; fundraiser Jakub Hradec, e-mail: fundraiser@centrumlhotka.cz, telefon: 604 234 969.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800; Specifický symbol 500

2. rozšíření kostela a výstavba Centra Lhotka č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800; Specifický symbol 100 – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: Jana Šilhavá, sr. Bernarda Lacinová, P. Jiří Korda.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou, www.tiskem.cz.

Příspěvky do Věstníku posílejte na farnivestnik@gmail.com nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit a jazykově upravovat.

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 27. 5. 2022.

Uzávěrka příštího čísla je **5. června 2022**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.